

Slovenska glasbena besedila

Nič nisi vreden

Izvajalec: Adi Smolar

Avtor besedila: Adi Smolar

Avtor glasbe: Adi Smolar

Pijan sem se domov primaju, sem preklinju in razgraju,
vse, kar sem prijel, to sem razbil. Skoz okno vrgel sem omaro,
ko sem hotu še ta staro, sosed pridrvel je in težil.
Pa sem se na njega spravu, mal ga brcu, mal ga davu,
pol pa s kolom naokol podil. So poklical policijo,
zaklical le: adijo in v arestu dolgo se hladil!

**Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič! Te vsak nadira, te vsak zatira
in vsi so jezni nate ko hudič! Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič!
Če boš poreden, če boš poreden,
boš vse življenje, tko kot jaz, jetniški ptič!**

V službi sem se dobr znajdu, vedno sem izgovor najdu,
da sem zabušavu al pa spal. S čikom v roki sem posedal,
skozi okno babe gledal, dostkrat pa kar plavega sem vžgal.
Sem šraufe iz skladišča plunu, pa še ene klešče sunu,
nič ni pomagal, ko sem lagal, so poklical policijo,
sem zaklical le: adijo in v arestu znova sem spoznal:

**Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič! Te vsak nadira, te vsak zatira
in vsi so jezni nate ko hudič! Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič!
Če boš poreden, če boš poreden,
boš vse življenje, tko kot jaz, jetniški ptič!**

Pa sem se na biznis vrgu, služu dnar na boljšem trgu,
na štacjonu in na tržnici. Kramarijo sem prodajal
in devize preprodajal, zame to so zlati časi bli!
Sem ponuju razne drobnarije, najbolj pa so šle revije,
tiste, za osamljene ljudi. So poklical policijo,
sem zaklical le: adijo! No, pa spet smo do aresta šli!

**Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič! Te vsak nadira, te vsak zatira
in vsi so jezni nate ko hudič! Nič nisi vreden, če si poreden,
če si poreden, nisi vreden nič!
Če boš poreden, če boš poreden,
boš vse življenje, tko kot jaz, jetniški ptič!**

Kazni so me izučile in me končno prevzgojile,
zdaj sem priden, trden kot en hrast!
Pošteno z žuiji dnar si služim,
z reveži se družim, ker ubogam ženo, šefa in oblast.
Ko pa naše bogataše gledam, vse bolj se zavedam:
to, da priden si, je pravzaprav balast – je moja bla edina hiba,
da sem bil premajhna riba! Ne šraufe – je tovarne treba krast!